

สร้าง “คน” ...ต้องสร้างงาน สรรค์สร้างโอกาส

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

พระผู้สร้างผู้ทำนำคนทุกซ์
ให้รู้ทางสร้างสุขพึ่งตนได้
เอาเห็จต่างน้ำมนต์พันพิษภัย
เอาชนะทุกซ์ได้ด้วยกรงาน
เป็นที่พระพิศาลธรรมพาที
เป็นพระดีที่รักของชาวบ้าน
ไม่ออกนอกแก่นธรรมนอกค่านาน

ท่านอาจารย์พระพยอม กัลยาโณ

กวีนิพนธ์บทนี้โดย เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ รังสรรค์ไว้เพื่อยกย่องว่า พระพยอม กัลยาโณ แห่งวัดสวนแก้ว จังหวัดนนทบุรี ไม่เพียงเป็นพระนักเทศน์ เผยแผ่พระธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นพระผู้เสียสละ เพื่อสร้างและพัฒนา “คน”

กว่า 5,000 ชีวิต ที่พระพยอมได้ “สร้างงาน” และ “เปิดโอกาส” ให้คนเหล่านี้ได้ทำงาน เพราะเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษาไม่สูงนักมักถูกปฏิเสธอยู่เสมอ เหมือนเมื่อครั้งหนึ่งตอนที่ยัง เป็นฆราวาสขาดแคลนเพียง “โอกาส” เนื่องจากเรียนจบเพียงประถมปีที่ 4 จึงมีความคิดว่า

“ถ้าชาตินี้มีโอกาส มีบารมี เมื่อไร สิ่งที่จะทำเป็นอันดับแรกคือ การสร้างงาน จะไม่สร้างโบสถ์ สร้างเจดีย์ คิดจะสร้างให้คนมีงานทำ การสร้างคน เท่ากับสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างเครื่องมือ ที่หัก ทั้งเกษตรกรรม พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรม ทำให้เต็มที่แล้ว เพราะอาดมาเจ็บปวดมาก่อน” ท่านเล่าด้วยน้ำเสียงจริงจัง

จากแรงบันดาลใจ ประกอบกับความมุ่งมั่นในความคิด และลงมือทำจริงๆ ให้คนได้มีงานทำ มีเงินใช้ มีที่อยู่กิน มีที่หลับนอนพักอาศัย และอยู่บนแผ่นดินนี้อย่างมีตัวตน จึงทำให้พระภิกษุสงฆ์รูปนี้ เป็นที่เคารพศรัทธาจากผู้คนทั่วสารทิศ เพราะท่านเชื่อว่า “คน” จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ ต้องทำงาน และต้องไม่หยุดอยู่กับที่ รู้จักพัฒนาฝีมือตนเองให้ดีขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งนั่นหมายความว่าต้องมี Happy Brain คือการศึกษาและต่อยอดความรู้อยู่ตลอดเวลา ควบคู่กับการมี Happy Society คือรู้จักเลือกที่อยู่อาศัยในสิ่งแวดล้อมที่ดีหรือมีมหาวิทยาลัยที่เอื้ออำนวยต่อการดำรงชีวิต อันจะส่งผลให้เกิดการมี Happy Family ที่จะช่วยสร้างให้ครอบครัวอบอุ่นไปด้วยบรรยากาศแห่งความสุข

เมื่อสิ่งรอบกายภายนอกดี ก็ส่งผลให้จิตใจที่อยู่ภายในดีตามไปด้วย เมื่อจิตใจดีย่อมสร้างภูมิคุ้มกันเรื่องราวๆ ให้ไกลห่างออกไป นำไปสู่การเป็นผู้ที่มีอารมณ์ดี สดชื่นแจ่มใส จิตใจมั่นคง ไม่หวั่นไหว หรือที่เรียกว่า Happy Soul เมื่อจิตใจภายในเข้มแข็งย่อมทำให้สุขภาพร่างกายแข็งแรง

แรง สามารถรับมือ กับสิ่งที่จะประเดประดังเข้ามาในชีวิตได้ไม่ยาก เรียกว่ามี Happy Body ที่ดี พระพยอมถือว่า ถ้าผู้คน ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ดื่นมาพบเจอแต่บรรยากาศดี มีไอโซนที่สะอาดๆ ให้สูดหายใจก็จะช่วยในการมี สุขภาพกายสุขภาพจิตที่ดี

ท่านถือว่า นั่นคือบทสรุปของคำว่า “คุณภาพชีวิตที่ดี” ที่ทุกสิ่งทุกอย่างมันเกี่ยวข้องโยงใยกันไป ทั้งหมดอย่างแยกไม่ออก แต่สังคมไทยในปัจจุบัน สวนทางกลับกันกับความคิดของท่านเสมอ “มันแปลกตรงนี้ เราต้องการ ให้คนมีความสุข หนึ่งให้เขามีที่นอน ที่กิน ที่อยู่อาศัย ที่มุ้งที่สุด อยากให้คนมีแผ่นดินอยู่เป็นฐานรองรับ กลับมีปัญหา... เมื่อก่อนมีกฎหมายครอบครองที่ดินปกปักรักษาไว้ดี เพื่อให้คนไม่ไปล่ามโซ่แผ่นดิน ครอบครองที่ดินไว้มากๆ ใครมีที่ดินล่ามโซ่ไม่ได้ทำกิน เมื่อคนอายุไป 10-20 ปี ก็ให้ออกโฉนดไว้ใช้ได้บ้าง ซึ่งตรงข้ามกับกรณีของอาตมาที่ซื้อที่ดินและครอบครองไว้ตั้งหลายปี ราชการยังเอาคืนได้ เหมือนรัฐเห็น ประโยชน์อยากให้คนเอาที่ดินครอบครองไว้เยอะๆ แถมยังไปเปลี่ยนกฎหมายเดิมให้ครอบครองไม่ได้”

อีกประเด็นที่ท่านร้อนใจ เพราะเห็นคนไทยทำงานแล้วมักประสบกับปัญหาเรื่องความปลอดภัยที่ สังคมไทยยังใส่ใจในเรื่องนี้ไม่มากเท่าที่ควร โดยสังเกตจากคนงานที่เกิดอุบัติเหตุขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะคนที่ ทำงานในโรงงานจะมีความเสี่ยงกว่าอาชีพอื่นๆ อยู่มาก ต้องอยู่ท่ามกลางเครื่องจักรที่ทั้งคม ทั้งแรง เหวี่ยงสวิง พร้อมจะทิ่ม จะฟัน ตลอดเวลา ฉะนั้น ท่านจึงพยายามเตือนให้ทุกคนมีสติอยู่เสมอ เพื่อจะได้มีชีวิตปลอดภัยได้กลับไปพบหน้าครอบครัวในทุกๆ วัน

ยังมีอีกเรื่องที่ยิ่งใหญ่ไม่แพ้กัน นั่นคือเรื่องหนี้สิน พระพยอมเทศนาบ่อยครั้งว่า “คนไทย โดยเฉพาะ คนอีสาน มีเงินต้องรีบใช้ เหมือนกลัวเงินมอด ที่เลวร้ายที่สุด มีแก๊งปล่อยเงินกู้นอกระบบ เข้ามาให้กู้ถึงในวัด ดอกเบี้ยไม่ใช่น้อย ร้อยละ 20 บาท ไม่ใช้ต่อเดือนนะ ดอกเบี้ยต่อวัน เป็นเรื่องที่แก้ยากที่สุด การเป็นหนี้ ไม่ได้ดูตัวเลขว่า แข็งพอที่จะใช้คือเขาได้

หรือไม่ คิดดูนะ กู้ดอกวันละ 5 บาท 4 วัน ก็ 20 บาท 20 วัน จะกินเงินเราไปเท่าไร เมื่อไม่มีจ่ายก็ใช้วิธีอันพาลตบตี ทุบกัน พวกมันนิสัยชอบดาวน์สิ่งของ แม้แต่ชุดชั้นใน กางเกงในยังดาวน์ ก็คิดแล้วพวกนี้เป็นสิ่งที่คนทำงานไม่มีความสุขแน่นอน ถูกทวงหนี้ ปวดหัว”

หนึ่งในองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้คนทำงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีต้องมี Happy Money ปลอดภัย เป็นหนึ่งเคล็ดลับการสร้างความสุขรวมอยู่ด้วย คือ เมื่อมีเงินรู้จักเก็บ รู้จักใช้ ไม่เป็นหนี้ ไม่เช่นนั้นสมดุลในการทำงานกับชีวิตประจำวันก็ไม่ลงตัว

“ความสมดุลต้องเกิดจากการมีข้อบังคับให้ต้องทำ ต้องเก็บสะสมไว้บ้าง รัฐบาลต่อไป ต้องมี นโยบายลดรายจ่าย ลดหนี้สิน ไม่เช่นนั้นประเทศไทยไปไม่รอด หนี้ท่วมหัว”

เป็นคำแนะนำให้แง่คิดสำหรับประชาชนคนธรรมดา และผู้นำประเทศที่ตั้งใจจะพัฒนาคน อันถือ เป็นพันธกิจสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศสยามนี้ ให้พร้อมเข้าสู่สังคมประชาคมอาเซียนได้อย่างไม่น้อยหน้าชาติใด